Buskspel och tvåans polska när spelmännen höll stämma

Mot Råbygårdens röda stugknut spelade Solnalaget. — Nu måste vi dansa, sade Christer Wallin från Södertälje och bjöd upp Birgitta Bundsen från Stora Tuna till en svängom i gröngräset.

□ Torekällberget var garnerat med bilar när Södermanlands Spelmansförbund på Kristi torsdag höll sin traditionella spelmansstämma. Vid dansbanan spelade Wappersta-Lasse på sina fina gamla dragspel, i Bergets nya "uterum" grillade man korv, i Elmrothska garveriet dansade man — och mot stugknutar och under spädgröna björkar spelades det av spelmän i färggranna dräkter. Och solen sken! Det brukar man inte vara van vid när det är stämma på Berget.

Mellan de höga, raka tallarna vid utescenen spelade fyra spelmän från Stockholm "Göklåten" och "Österbypolska" medan de gotländska utegångsfåren i bakgrunden bräkte pastoralt.

Par efter par började trevande att dansa på dansbanans masonit när Almabygdens lilla spelmanslag klämde i med en låt från Ekeby och en polska efter Rosenberg. Först dansade en ung man i svart långrock och lysande blå strumpor.

— Alla vill buskspela i dag. Svårt att locka upp några spelmän på scenen, sade Arne Blomberg, ordförande för Södermanlands alla spelmän.

Men upp så scenen kom i alla fall Styrbjörn Bergelt med sin "silverbasharpa" — en nyckelharpa för bara 3-4 tonarter. Med två kamrater spelade Bergelt en skänklåt från Österleufsta — för en upplandslåt skall det vara på nyckel!

Sedan började Wappersta-Lasse att plocka med sina fina enradiga magdeburgare borta vid dansbanan innan han stegade upp på scenen för att spela en gammal låt från 1907 — och "Handklaverslåt från Vikbolandet.

När Wappersta-Lasse suger i på sina spel då lyssnar publiken andäktigt, då börjar man trampa takten på allvar, då lyser gamla ansikten upp av leende då börjar också små ettåringar att försöka dansa. Det är bestämt magi i gamla dragspel!